

Sekmadienio Evangelija. Visus patrauksiu prie savęs

Penktojo Gavėnios sekmadienio evangelijos komentaras (B metai). „Kai būsiu pakeltas nuo žemės, visus patrauksiu prie savęs“. Jėzaus troškimas mus atpirkti paskatina Jį priimti kryžiaus auką, pašlovinti Tėvą ir visus patraukti prie savo meilės. Šventosiose Mišiose, kiekvienas iš mūsų galime susitapatinti su kunigiška Jėzaus siela ir paversti visą savo eilinį gyvenimą meilės kupinu atsidavimu žmonėms.

Evangelija (Jn 12, 20-33)

Anuo metu, tarp atėjusių per šventes Dievo pagarbinti buvo ir graikų. Jie kreipėsi į Pilypą, kilusį iš Galilėjos miesto Betsaidos, prašydami:

„Gerbiamasis, mes norėtume pamatyti Jėzų!“ Pilypas nuėjo ir pasakė Andriejui, paskui jie abu – Andriejus ir Pilypas – atėję pranešė Jėzui. O Jėzus jiems tarė:

„Atėjo valanda, kad būtų pašlovintas Žmogaus Sūnus. Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: jei kviečių grūdas nekris į žemę ir neapmirs, jis pasiliks vienas, o jei apmirs, jis duos gausių vaisių. Kas myli savo gyvybę, ją pražudys, o kas nekenčia savo gyvybės šiame pasaulyje, išsaugos ją amžinajam gyvenimui. Kas nori man tarnauti, tegul seka paskui mane: kur aš esu, ten bus ir mano tarnas. Kas man tarnaus, tą pagerbs mano Tėvas.

Dabar mano siela sukrista. Ir ką aš pasakysiu: ‘Tėve, gelbėk mane nuo

šios valandos!”? Bet juk tam aš ir atėjau į šią valandą. Tėve, pašlovink savo vardą!“

Tuomet iš dangaus ataidėjo balsas: „Aš jį pašlovinau ir dar pašlovinsiu!“ Aplink stovinti minia, tai išgirdus, sakė griaustinį sugriaudus. Kai kurie tvirtino: „Angelas jam kalbėjo.“ O Jėzus atsakė: „Ne dėl manęs, o dėl jūsų pasigirdo tas balsas. Dabar teisiamas šitas pasaulis. Dabar šio pasaulio kunigaikštis bus išmestas laukan. O aš, kai būsiu pakeltas nuo žemės, visus patrauksiu prie savęs.“

Jis tai pasakė nurodydamas, kokia mirtimi jam reikės mirti.

Evangelijos komentaras

Jau nedaug likus iki Jėzaus kančios, keletas graikų trokšta pamatyti Mokytoją kreipdamiesi per Pilypą.

Šis žmonių, tam tikru būdu atstovaujančių pagonims, gestas tapo proga Viešpačiui tarti žodžius, kupinus gilaus apreiškimo.

Šie pagonys tarytum atgaivina Jėzaus suvokimą apie jau netrukus ateisiančią Jo aukščiausios aukos už visą žmoniją valandą. Viešpats yra sukrėstas ir pamini galimybę prašyti Tėvo, kad būtų atleistas nuo šios *valandos*. Kita vertus, kviečio grūdo, mirštančio žemėje, įvaizdis skelbia didį Kalvarijos aukos vaisingumą. Jis atnaujinimas per kiekvienas šventąsias Mišias ir pasiekia visus kampelius.

Kalbėdamas apie tuos „gausius vaisius“, šventasis Arso klebonas drąsiai sakė, kad kiekvienos šventosios Mišios „džiugina visus dangiškuosius rūmus; gaivina vargšes skaistyklos sielas; neša žemei visokių palaiminimų ir teikia Dievui daugiau garbės, nei visi kankinių

kentėjimai kartu, daugiau nei visos asketų atgailos, daugiau nei visos jų išlietos ašaros nuo pasaulio pradžios bei visa, kas bus padaryta iki amžių galo.“

Tuo pačiu, Jėzus užsimena, kaip įvyks ši auka: „kai būsiu pakeltas nuo žemės, visus patrauksiu prie savęs“ (Jn 12, 32). Ant kryžiaus Jėzus atima iš velnio mus kaltinantį skolos raštą (plg. Kol 2, 14) ir laimi pasauliui nuodėmių atleidimą bei sutaikinimą su Dievu. Viešpats galės puoselėti savo begalinį gailestingumą žmonėms, visiškai derantį su savo begaliniu teisingumu. Todėl visi ir visa patraukiami Dievo meilės.

Šv. Chosemarijai buvo suteikta ypatingos šviesos apie šį kryžiaus išaukštinimo slėpinį, kuri reikšminga visiems eiliniams krikščionims pasaulio viduryje. „Jėzus nori būti išaukštintas: triukšmingose gamylose bei dirbtuvėse, tyliose

bibliotekose, gatvių erzelynėje, laukų ramybėje, uždarame šeimos rate, posėdžiuose, stadionuose... Visur, kur krikščionis gyvena garbingai, jis privalo su savo meile iškelti Kristaus Kryžių, viską patraukiantį prie savęs.“

Šiame epizode galime pažvelgti ir į begalinį užsidegimą dėl sielų, kuris liepsnoja kunigiškoje Jėzaus širdyje. Jame glūdintis vidinis troškimas išgelbėti ir pašventinti žmoniją toks platus, kad paskandina nerimą dėl mirties prašymu, nukreiptu dangiškajam Tėvui: „pašlovink savo vardą!“, kuriuo pasigirsta ilgos Jėzaus maldos Getsemanėje aidas, ir kuris paskatina meilingą, visiems girdimą Tėvo atsakymą.

Mes, krikščionys, turime tapti panašūs į Kristų, turėti tuos pačius jausmus, kaip tie, kuriuos Jis laikė savo gailestingoje širdyje (plg. Fil 2, 5), bei trokšti to paties, kaip Jis, su

kilniaširdžiu atsidavimu. O „su šia kunigiška siela, kurios prašau Viešpatį visiems jums, – rašė šv. Chosemarija, – turite stengtis, kad tarp eilinių rūpesčių visas jūsų gyvenimas taptų nepertraukiamu Dievo šlovinimu – nuolatine malda ir atsiteisimu, prašymu ir auka už visus žmones. Visa tai – glaudžioje ir ištvermingoje vienybėje su Kristumi Jėzumi Šventojoje Altoriaus Aukoje.“ Nes per šventąsias Mišias, kai atnaujinama Kalvarijos auka, paverčiame savo gyvenimą auka, kaip Kristaus, kupina antgamtinio veiksmingumo bei tarnystės žmonėms.

Pablo M. Edo //

StockSnap894430 - Pixabay

lt-lt/gospel/sekmadienio-evangelija-
visus-patrauksiu-prie-saves/
(2025-04-16)